

TARYBOS DIREKTYVA 2013/43/ES

2013 m. liepos 22 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo neprivalomo ir laikino taikymo tam tikroms prekėms ir paslaugoms, kurias tiekiant (teikiant) gali būti sukčiaujama

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyvoje 2006/112/EB ⁽³⁾ nustatyta, kad pridėtinės vertės mokestį (PVM) moka apmokestinamasis asmuo, vykdamasis sandorius, susijusius su apmokestinamu prekių tiekimu ar paslaugų teikimu. Tačiau tarpvalstybinių sandorių, taip pat tam tikrų didelės rizikos vidaus sektorių atveju prievolė sumokėti PVM perkeliama asmeniui, kuriam tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos (atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas);
- (2) atsižvelgiant į tai, kad sukčiavimas PVM srityje yra didelė problema, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama laikinai taikyti mechanizmą, pagal kurį prievolė sumokėti PVM už tam tikrų kategorijų prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, įskaitant ir tuos atvejus, kai tokių kategorijų prekių tiekimas ar paslaugų teikimas nėra išvardytas Direktyvos 2006/112/EB 199 straipsnyje ir joms nėra taikomos specialios valstybėms narėms suteiktos leidžiančios nukrypti nuostatos, būtų perkeliama asmeniui, kuriam tiekiamos apmokestinamos prekės arba teikiamos apmokestinamos paslaugos;
- (3) tuo tikslu Komisija 2009 m. pateikė pasiūlymą su išvardytomis prekėmis ir paslaugomis, kurioms ribotą laiką gali būti taikomas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas. Taryba pasirinko padalyti šį pasiūlymą ir priėmė Tarybos direktyvą 2010/23/ES ⁽⁴⁾, kuria, atsižvelgiant į poreikį kuo skubiau reaguoti į sukčiavimą šiame sektoriuje,

riuje, vis dėlto buvo apsiribota tik šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartiniais taršos leidimais. Tuo pačiu metu Taryba politiškai išpareigojo tęsti derybas dėl likusios Komisijos pasiūlymo dalies;

- (4) nuo to laiko sukčiavimo atvejų pasitaikė ir kituose sektoriuose, todėl į Komisijos pasiūlymo dėl anksčiau nustatyto prekių ir paslaugų, kurioms būtų galima taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą, sąrašo likusią dalį reikėtų įtraukti naujas prekes ir paslaugas. Visų pirma sukčiavimo atvejų pasitaikė tiekiant dujas ir elektros energiją, teikiant telekomunikacijų paslaugas, tiekiant žaidimų pultus, planšetinius kompiuterius ir nešiojamuosius kompiuterius, javus, pramoninius augalus, įskaitant aliejingąsias sėklas bei cukrinius runkelius, ir metalo žaliavą bei pusgaminius, įskaitant tauriuosius metalus;
- (5) atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą taikant ne visuotinai, o jį nustatant tik toms prekėms ir paslaugoms, kurias tiekiant ir teikiant, kaip rodo nesena patirtis, gali būti ypač sukčiaujama, neturėtų būti pažeisti esminiai PVM sistemos principai, pavyzdžiui, mokėjimo dalimis principas;
- (6) iš anksto nustatytame sąraše, iš kurio valstybės narės gali rinktis, turėtų būti įrašytos tik tos teikiamos prekės ir teikiamos paslaugos, dėl kurių, kaip rodo nesena patirtis, gali būti ypač sukčiaujama;
- (7) taikant atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą, valstybės narės gali savo nuožiūra nustatyti mechanizmo taikymo sąlygas, įskaitant ribų nustatymą, tiekėjų ar teikėjų, kuriems šis mechanizmas gali būti taikomas, kategorijas ir dalinį šio mechanizmo taikymą kategorijose;
- (8) atsižvelgiant į tai, kad atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas yra laikina priemonė, kol nepriimti ilgesnio laikotarpio teisėkūros sprendimai siekiant, kad PVM sistema taptų atsparesnė sukčiavimo PVM atvejams, pagal Direktyvos 2006/112/EB 199a straipsnį nustatytas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas turi būti taikomas tik ribotą laikotarpį;
- (9) siekiant užtikrinti, kad atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas galėtų būti taikomas pakankamai ilgą laikotarpį, kad jis būtų veiksmingas ir siekiant numatyti laiko vėliau atliekamam vertinimui, esamą 2015 m. birželio 30 d. terminą reikia pratęsti. Taip pat reikėtų atidėti vertinimo laikotarpio datą ir laikotarpio, per kurį reikia pateikti ataskaitas dėl nesąžiningos veiklos pokyčių, pabaigos datą;

⁽¹⁾ OL C 341E, 2010 12 16, p. 81.

⁽²⁾ OL C 339, 2010 12 14, p. 41.

⁽³⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁽⁴⁾ 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/23/ES, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas dėl atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo neprivalomo ir laikino taikymo tam tikroms paslaugoms, kurias tiekiant gali būti sukčiaujama (OL L 72, 2010 3 20, p. 1).

- (10) kad visos valstybės narės turėtų galimybę, kaip nurodyta auščiau, taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą, būtinas specialus Direktyvos 2006/112/EB dalinis pakeitimas;
- (11) kadangi siūlomais veiksmais, t.y. taikant nuo galiojančių Sąjungos taisyklių nukrypstančias laikinas priemones, siekiama spręsti sukčiavimo pridėtinės vertės mokesčiu problemą, šio tikslo valstybės narės negali pasiekti ir todėl jo galima geriau siekti Sąjungos lygiu, Sąjunga gali priimti priemones vadovaujantis Europos Sąjungos Sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidarumo principu. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti;
- (12) todėl Direktyvą 2006/112/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) 193 straipsnyje nuoroda į „194–199 straipsnius“ pakeičiama nuoroda į „194–199b straipsnius“;

2) 199a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Valstybės narės gali iki 2018 m. gruodžio 31 d. ne trumpiau kaip dvejiems metams nustatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra apmokestinamasis asmuo, kuriam yra skirtas šis tiekimas ar teikimas“;

b) 1 dalis papildoma šiais punktais:

„c) mobiliųjų telefonų, t. y. prietaisų, pagamintų arba pritaikytų naudoti licencijuotame tinkle ir veikiančių apibrėžtais dažniais, neatsižvelgiant į tai, ar jie turi kitą paskirtį, tiekimas;

d) integrinių grandynų prietaisų, pavyzdžiui, mikroprocesorių ir centrinių procesorių, prieš integravimą į galutiniam vartotojui skirtus gaminius, tiekimas;

e) dujų ir elektros energijos tiekimas apmokestinamajam prekybininkui, kaip apibrėžta 38 straipsnio 2 dalyje;

f) dujų ir elektros energijos sertifikatų tiekimas;

g) telekomunikacijų paslaugų teikimas, kaip apibrėžta 24 straipsnio 2 dalyje;

h) žaidimų pultų, planšetinių kompiuterių ir nešiojamųjų kompiuterių tiekimas;

i) javų ir pramoninių augalų, įskaitant aliejingąsias sėklas ir cukrinius runkelius, kurie, nepakeitus jų pavidalo, paprastai nėra skirti galutiniam vartojimui, tiekimas;

j) metalo žaliavos ir pusgaminių, įskaitant tauriusius metalus, jei jiems kitais atvejais netaikomas 199 straipsnio 1 dalies d punktą, tiekimas naudotoms prekėms, meno kūriniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams skirtos specialios procedūros pagal 311–343 straipsnius arba investicijai auksui skirta speciali schema pagal 344–356 straipsnius.“;

c) įterpiamos šios dalys:

„1a. Valstybės narės gali nustatyti 1 dalyje numatyto mechanizmo taikymo sąlygas.

1b. Taikant 1 dalyje numatytą mechanizmą tos dalies c–j punktuose išvardintų prekių tiekimui arba paslaugų teikimui apmokestinamiesiems asmenims, kurie tiekia prekes arba teikia paslaugas, kurioms taikomas 1 dalyje numatytas mechanizmas, turi būti nustatytos tinkamos ir veiksmingos prievolės teikti ataskaitas.“;

d) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės informuoja 1 dalyje numatyto mechanizmo taikymo PVM komitetą apie tokio mechanizmo nustatymą ir pateikia PVM komitetui šią informaciją:

a) priemonės, kuria taikomas mechanizmas, taikymo sritis, taip pat sukčiavimo pobūdis bei ypatumai, ir išsamus papildomų priemonių aprašas, įskaitant apmokestinamiesiems asmenims nustatytas prievolės teikti ataskaitas ir kontrolės priemones;

b) veiksmai, kurių imtasi siekiant informuoti atitinkamus apmokestinamuosius asmenis apie mechanizmo taikymo pradžią;

c) vertinimo kriterijai, kuriais remiantis būtų galima palyginti su 1 dalyje išvardytomis prekėmis ir paslaugomis susijusią nesąžiningą veiklą prieš pradėdant taikyti mechanizmą ir pradėjus jį taikyti, su kitomis prekėmis ir paslaugomis susijusią nesąžiningą veiklą prieš pradėdant taikyti mechanizmą ir pradėjus jį taikyti, ir padidėjęs kitų rūšių nesąžiningos veiklos atvejų skaičius prieš pradėdant taikyti mechanizmą ir pradėjus jį taikyti;

d) data, nuo kurios įsigalioja mechanizmo taikymo priemonė, ir jos galiojimo laikotarpis.“;

e) 3 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny s pakeičiamas taip:

„Valstybės narės, kurios taiko 1 dalyje numatytą mechanizmą, remdamosi 2 dalies c punkte numatytais vertinimo kriterijais, ne vėliau kaip 2017 m. birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą.“;

f) 3 dalies antros pastraipos a punktas pakeičiamas taip:

„a) poveikį nesąžiningai veikai, susijusiai su tiekiamomis prekėmis ar teikiamomis paslaugomis, kurioms taikoma priemonė;“;

g) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Kiekviena valstybė narė, po šio straipsnio įsigaliojimo savo teritorijoje nustačiusi nesąžiningos veiklos tendencijų pokyčių, susijusių su 1 dalyje išvardytomis prekėmis arba paslaugomis, ne vėliau kaip 2017 m. birželio 30 d. Komisijai pateikia ataskaitą šiuo klausimu.

5. Prieš 2018 m. sausio 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai bendrą 1 dalyje numatyto mechanizmo poveikio kovai su sukčiavimu vertinimo ataskaitą.“.

2 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

3 straipsnis

Ši direktyva taikoma iki 2018 m. gruodžio 31 d.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2013 m. liepos 22 d.

Tarybos vardu
Pirmininkė
C. ASHTON